

[Kaj Hansen.]

problemerne. Vi har bl. a. hele pantebrevs-markedet tilbage, og det må være en af de ting, man herefter tager fat på.

Jeg må imidlertid beklage, at en så vigtig lovgivning som denne har været så dårligt forberedt. Bl. a. har det jo vist sig, at selve spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet for denne lovgivning blev fastlagt i et forlig, men at forligspartierne efter lovforslagets fremsættelse er blevet uenige om, hvordan dette ikrafttrædelsestidspunkt skal forstås. Det, som er blevet resultatet, vil ganske givet svække hele starten. I virkeligheden siger man, at der skal være et kontrolfrit år i 1977. Skatteministeren ryster på hovedet, men så gad jeg nok vide, hvorfor han er gået med til udsættelsen, så det først skal gælde for indkomståret 1978; det står udtrykkelig i ændringsforslag nr. 15. Der burde stå 1977 i stedet for 1978, og det var også det, der stod i lovforslaget. Ministeren vil næppe hævde, at ændringsforslaget skulle være bedre end det, der stod i det oprindelige lovforslag. Det svækker i virkeligheden denne lovgivning: der bliver rige muligheder for at få skjult en hel masse spor af de forskellige skattetransaktioner, som kan være foregået.

Jeg kan måske nok forstå, at regeringspartiet kan have haft nogle vanskeligheder med at få fastsat den rigtige dato, fordi det er noget, man nu kalder forligsstof. Men det undrer mig ærlig talt temmelig meget, at socialistisk folkeparti, der mig bekendt ikke har været med i forligsryden, uden videre kan tiltræde, at ikrafttrædelsestidspunktet skal udsættes et år, som der her er tale om. Det kunne i og for sig være meget interessant at få opklaret, hvad årsagen hertil er.

Om ændringsforslagene kan jeg sige, at vi kan tiltræde ministerens ændringsforslag, bortset selvfølgelig fra ændringsforslag nr. 15 om, at ordningen først skal gælde fra indkomståret 1978.

Vi kan ikke tiltræde de ændringsforslag, der er stillet fra anden side, heller ikke det ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af hr. Stetter. Det kan ikke være meningen, at denne kontrollov nu skal druknes i millioner af små bitte konti, som ingen betydning har. Det, det drejer sig om her, er at koncentrere sig om virkelig at få fat i en hel del af de sorte penge, som kommunisterne i

mange år faktisk har dokumenteret eksisterer. Det blev afvist i lang, lang tid, men efterhånden kan vi konstatere, at de tanker, vi har lagt frem i folketinget om forskellige lovforslag til skærpelse af kontrolloven, vinder mere og mere indpas. Vi vil bare gøre skatteministeren opmærksom på, at der kan være lovforslag, hvor man skal slå lidt mere og lidt hurtigere til, end man vil gøre med dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det lovforslag, vi behandler her, bliver udvidet med lovforslaget om indberetning om udbytte af obligationer, og det er rimeligt, at der sker denne udvidelse af det ene forslag, så vi kun behøver at tage stilling til én lovgivning, for lovforslagene handler i virkeligheden om de samme ting, nemlig om, hvordan vi skal få samme kontrol med udbytte af penge, der er anbragt i et pengeinstitut eller i et papir, som vi har med al arbejdsindtægt. Jeg behøver vel ikke gentage det, jeg sagde under førstebehandlingen om, at vi er glade for, at regeringen omsider har fået udarbejdet et forslag om dette.

Af de ændringsforslag, der er blevet en følge af udvalgets arbejde, er der ét, som jeg føler trang til at trække frem og omtale først.

Allerede ved førstebehandlingen udtalte jeg, at vi måtte have ganske nøje oversigt over, hvordan ministeren for skatter og afgifter havde tænkt sig at der skulle føres kontrol med disse registre, der formentlig bliver de mest omfattende, som oprettes af nogen private institutioner overhovedet. Da vi førstebehandlede lovforslaget, havde vi samtidig liggende til behandling to lovforslag om registre, offentlige og private. Disse lovforslag er blevet udsat, fordi retsudvalget ikke mente at kunne færdigbehandle dem. Derfor blev dette endnu mere væsentligt, og jeg vil gerne takke ministeren for, at han har været så imødekommende at indarbejde i loven rent foreløbige – og jeg vil også gerne understrege helt nødtørftige – kontrolregler for disse nye registre. Det helt væsentlige er, at vores CPR-numre ikke må videregives af banker, sparekasser osv. til deres forretningsforbindelser. De skal blive i den institution, som har fået retten til at få vores CPR-nummer, men jeg vil gerne understrege, at det er rent foreløbigt, at ministeren er indsat, og personlig vil jeg understrege, at jeg ikke